

Farul creștin

REVISTĂ RELIGIOASĂ CREȘTINĂ BAPTISTĂ

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

ABONAMENTUL :

Pe un an 120 Lei, pe 6 luni 65 Lei
In străinătate . . . . . 300 Lei

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA :

Arad, B-dul Regele Ferdinand No. 65

Inscris la Trib. Arad secția III.

No. 6/1939

Girant responsabil : N. ONCU

„CE SĂ FAC CA SĂ FIU MÂNTUIT?”

Predică

„Atunci temerul... i-a scos afară și le-a zis: „Domnilor, ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?”
Fapt. Ap. 16:30.

In viața noastră pe pământ a-
jungem de foarte multe ori când
ne oprim și plini de îngrijorare
ne întrebăm: „Ce se facem?”
Oricâtă dibăcie am avea, oricâtă
putere de voință și ușurință în luare
hotărârilor totuși în fața unor
probleme ne simțim la margină,
la hotar, ne vedem prea mici,
prea neputincioși și atunci ne
întrebăm: „Ce să facem?” Așa e
problema alegerii carierii. „Ce să
fac, pe care cale să apuc pentru
a fi de folos omenirii și să mă
simt eu bine?” — se întrebă
tânărul la răscrucea vieții. Așa
e problema căsătoriei. „Ce să
fac, e bună sau nu ființa cutare
spre a-mi fi tovarăș sau tovarășă
de viață?” — se întrebă cel ce
stă în fața căsătoriei. Și în
fine, sunt o multime de probleme
în fața cărora ne întrebăm: „Ce
să facem?”

E însă o problemă mult mai mare,
o problemă pentru tine scumpul
meu, mult mai grea, care trebuie să
te îngrijoreze mult mai mult.
Aceasta e problema scăpării
de păcate, problema mântuirii.

Când omul ajunge să fie conștient
că e păcătos și că un păcătos
e pierdut, atunci e în fața
acestei mari probleme: „Ce să
fac să scap de păcatele mele,
ce să fac ca să fiu mântuit?”

In fața acestei probleme a fost
temnicerul din Filipi în noaptea
cea mai grozavă din viața lui.
Seara primise doi arestați — erau
Pavel și Sila — cu ordinul să
fie bine păziți. El, ca un om în

slujba lui, i-a băgat tocmai în cea
mai sigură celulă și le-a băgat
picioarele în butuci. Și sigur că
nu vor putea evada, s'a dus și s'a
culcat. Noaptea s'a înămplat
ceva. Zăpăcit din somn credea că

lui Isus. Ajuns conștient de
păcatele lui, temnicerul strigă
îngrijorat, plin de frică și sincer:
„Ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?”

In această clipă toate păcatele
fi erau în față, inima era mai
gata ca oricând să primească
Iarul mântuitor și acum Ap.
Pavel și Sila îi dau un răspuns
în care e tot secretul mântuirii,
e cea mai clară arătare și
explicare a mântuirii. Niciodată
eu sau altcineva nu ar fi în stare,
scumpul meu, să-ți arate o cale
mai simplă, mai practică și mai
ușoară a mântuirii ca și cum
o arată aici apostolii Domnului.

Această cale e credința în
Domnul Isus. Ea e singura
carare pe care se poate ajunge
la mântuire, în cer, în
fericirea fără capăt. Afară de
ea nu mai există alta.

Oamenii vor încerca poate
să găsească mântuirea pe
alte căi, și la urmă vor
vedea că totul e zadarnic. Un
lucru însă ași vrea să vă
rămână bine întipărit în
minte, că Dumnezeu a dat
lumii această cale și El nu
a înșelat niciodată pe cei
cărora le vine în ajutor. Pe
calea credinței au ajuns în
cer, cei ce sunt astăzi în
haine albe. Vor încerca poate

unii să se mântue prin faptele
lor bune. Aceasta e una din
cele mai mari înșelăciuni ale
celui rău. Diavolul știe bine
că omul atât timp cât este
robul lui nu va putea face
fapte bune, și atunci vine
prieteneste cu sfatul că omul
se mântuește prin faptele lui.
Ce rătăcire grozavă! Așa ceva
nu se poate întâmpla nici între
noi oamenii. Poate un ocaș,
rob în

(Continuare în pag. 2-a)

s'a dărâmat temnița a alergat
acolo. Când a văzut toate
ușile deschise a încercat să
se sinucidă. Pavel strigă
din celula cea mai din
lăuntru și-i spune că
nimeni nu a evadat, ci toți
sunt la locul lor. Din
oamenii suspecti de seară,
Pavel și Sila au ajuns în
timpul nopții binefăcătorii
temnicerului. El a luat
și i-a dus în casa lui,
și își închipui că acolo
ei i-au predicat Evanghelia
Domnu-

Farul Creștin

Foale religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet

Anul IX. No. 20 Sâmbătă 17 Maiu 1941
Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 120 lei, pe 6 luni 65 lei.
In străinătate 300 lei.
In Statele Unite 2 dolari.

Nu se primesc abonamente decât cu
trimiterea banilor înainte.

Redacția și Administrația:

Arad, Bul. Reg. Ferdinand 65
Casier: N. ONCU Arad, Str. Blanduziei 4

DELA REDACȚIE

Pentru a da puțința la cât mai mulți frați și prieteni, cari iubesc lucrarea Farului să fie abonați, aducem la cunoștință că oricine poate să vadă că dorim ca fiecare familie să fie abonată la revista noastră. Cu această ocazie rugăm din nou pe toți frații predicatori, lucrători și conducători de biserică, să caute să facă în fiecare familie un abonament. Unii au făcut acest lucru și am și primul un frumos număr de abonamente de acestu.

* * *

Aducem la cunoștință că, familia săracă pentru care am promis ajutorul în fiecare lună, atât timp cât fratele va fi concentrat, a fost aleasă din Bucovina.

* * *

Rugăm foarte slăbiiților pe toți abonații să ne comunice imediat printr-o carte poștală orice schimbare de adresă, pentru a putea face corectură la adresă.

* * *

Un frate mecanic pentru mașină de treerat, ne roagă să anunțăm frățietatea că, dânsul dorește să fie angajat ca mecanic pentru o mașină de treerat. Doritorii se vor adresa fr. Oprea Adam, Cămin, jud. Arad.

* * *

ATENȚIUNE

Cartea de cântări „Cântările Evangheliei” se află sub tipar și se lucrează intens și credem că în foarte scurt timp o putem pune în desfacere. Cartea va avea 800 de cântări. Doritorii pot face comenzile depe acum la Depozitul de literatură.

„Ce să fac ca să fiu mântuit?”

(Urmare din pag. I-a)

adâncul oanei să facă fapte bune omului căruia i-a făcut rău, și pentru care a fost condamnat? Petru a le face acestea, el trebuie să fie liber. Aceiaș poveste e și cu omul păcătos. El e pierdut, rob, făcut sclavul păcatului și nu poate fi nici vorbă ca el să facă fapte bune, în urma cărora Dumnezeu să-i dea iertarea de păcatele făcute. O cât de puțină gândire asupra acestui lucru te aduce la această convingere.

Credința, scumpul meu, te aduce în starea de mântuit. Și această credință e acceptarea, primirea Domnului Isus în inima ta. Adică viața ta să fie o oglindire a traiului lui Isus în ființa ta. Aceasta e un lucru foarte adânc și totuși ușor de priceput de oricine.

Ași vrea iarăși să vă îndrept gândurile să vedeți că Dumnezeu în dragostea Sa nu numai că a pregătit o cale atât de simplă și ușoară pentru mântuirea noastră, ci El ne aduce în starea să ne recunoaștem păcatele și să ne vedem pierduți și atunci să alergăm cu credință la crucea jertfei lui Isus. Intotdeauna când Dumnezeu aduce pe un om în această stare, El și are acolo pe cineva care să arate celui păcătos calea de mântuire. Priviți în textul nostru, Dumnezeu are la îndemână pe Pavel și Sila, priviți la Rusalii când cei trei mii de oameni au ajuns în această stare, El are pe Petru și pe ceilalți, priviți la Famenul depe drum, Dumnezeu îl are pe Filip, etc., etc.

Sunt atât de minunate căile Domnului! De multe ori însă ele ne poartă prin locuri cu dureri. Adeseori pentru a ne duce pe noi la starea de cunoaștere Dumnezeu trebuie să ne supună anumitor greutăți, ca boale, nenorociri, faliment, etc., etc. Din răul acestora însă, Dumnezeu scoate pentru noi o binecuvântare. Priviți-l pe temnicer. E ajuns într-o stare în care e gata să se sinucidă și din această stare Dumnezeu îl ridică pe stâncă mântuirii. Ce glorioasă e această pildă! Ea poate fi o realitate și în viața ta.

Nu, sufletul meu, pe nicio altă cale nu vei ajunge la mântuire, decât pe calea credinței. „Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit.”

Acesta e răspunsul credincioșilor pentru cei ce nu au găsit dar caută mântuirea. Îți poți da suflete acest adevăr pentru că am gustat dulceața vieții de mântuit, pentru că știm că mântuirea e de sub povoaia păcatului pentru că la starea de mântuit poți ajunge și tu. Vrem să-ți dăm cel mai mare bine de toate, să-ți găsești mântuirea sufletului tău. Căci scumpul meu pentru tine nu e nicio problemă mai mare, ca găsirea mântuirii pentru tine nu problema războiului, nu problema înfrângerii a biruinții oamenilor asupra oamenilor și problema cea mai mare, ci problema, să găsești mântuirea de păcate, să fi mântuit. Și această nu o poți avea decât prin credința în Domnul Isus. Vino la El, crede acum în El și vei fi mântuit chiar acum.

Se spune, că un rege, care era în război cu dușmanul său era foarte iubit de soldații săi. Unul dintre soldații săi bravi, rănit și se apropia de sfârșit. Soldatul rănit rugă pe un ofițer să-i scrie câteva rânduri pentru singurul lui fiu. Ofițerul scria soldatului dicta. După ce scrisese spre toate, soldatul încheie și soare cu cuvintele: „Fiule ște-l pe regele până la încercare”. Ofițerul înduișat de această scrisoare, în loc să o trimită la fiul soldatului, o trimise regelui. Acesta când o citi și văzu că era un devotament, plecă să vadă pe soldatul atât de credincios lui. Când ajuns la soldat, acesta era în stare de moarte, și când recunoscându-l pe rege își adună toate puterile și strigă: „Trăiască regele”, apoi murind. Regele s'a aplecat l-a sărutat pe frunte și i-a pus pe cap o coroană albă de crini. Scumpul meu, de Hristos te mântuie prin credință. atunci „fi credincios până la moarte și vei primi cununa vieții.”

de ALEXA POPOVICI

Orice credincios, care dorește să ajungă în viața spirituale, citește în fiecare săptămână BIBLIA și explicația din cartea DIN CER.

„Întoarceți-vă la Mine și mă voi întoarce și Eu la voi” — zice Domnul, Zah. 1:3

Dumnezeu nu se grăbește

de Marcu Nicșifor

„Domnul nu întârzie în îndeplinirea făgăduințelor Lui”...
2 Petru 3:9.

Noi oameni, suntem foarte pripiti, în special aceștia care trăim astăzi, pe fața pământului. Venim săptămâna trecută cu trenul, care a stat o minută mai mult într-o stație. Când va începe să se neliștească, să transpire că, prea mult zăbovește. Fără să bag de seamă, m'am amestecat și eu în vorbele lor, dându-le perfectă dreptate. Noi suntem foarte grăbiți în fapte și în gânduri. Așteptăm de la Dumnezeu să lucreze după graba noastră și nu după planurile lui veșnice. Dar vedem surprinși că morile lui Dumnezeu merg încet, apele Lui curg lin și liniștite, Vântul Lui nu este uragan, ci o adiere liniștită și încetă, până și vocea Lui nu este tare și puternică, când Se adresează omului, ci e atât de prietenică încât un copil de vreo șapte ani, cum era Samuel, o găsește dulce, părintească și plăcută. De aceea e bine să o luăm încet și liniștit după Dumnezeu și să nu ne grăbim prea tare, ca nu cumva să mergem singuri grăbiți spre nimicire.

După cele șapte zile (Gen. 7:10)

Noe a făcut corabia într-un timp destul de lung. A întâmpinat greutăți de tot felul. Neînțeles de fiii săi, de servitori cu atât mai mult de lucrători. După ani și luni de muncă încordată iată că își vede lucrarea gata. Primesc porunca să intre înăuntru împreună cu animalele. După aceea intră înăuntru, Dumnezeu închise ușa. Totul era gata, totuși Dumnezeu a mai zăbovit șapte zile. Dece? Nu vom încerca să pătrundem în aceasta taină, dar ne vom mulțumi să înțelegem că Dumnezeu nu grăbește.

Mult i s'a mai părut timpul de șapte zile bătrânului Noe, închis în propria lucrare de Dumnezeu, sta ca într-o colivie. Afară era frumos, cald, înăuntru zănduz, zberături de tot felul de animale, probabil și cepturi între animale de-inea să creadă bătrânului Noe că, înăuntru a intrat potopul. O zi trecea ca un an, ba și mai mult. Pentru omul care așteaptă ceva de ani de-a rândul, clipele din urmă sunt clipe, care numai să treacă nu vor. Care nu se lasă împinse, urzite din loc. Timpul devine o problemă internă, o slăncă, care se mișcă cu toată încetineala din văzut în nevăzut. Noe, obișnuit cu pasivitatea omului oțelit, care a răzbătut șase sute de primăveri, stă neliniștit de noul fel de a lucra a lui Dumnezeu.

Era într'adevăr o mirare mare și pentru ceilalți oameni, care în fiecare dimineață și seară puteau să-l salute pe Noe în corabia prin următoarele cuvinte: „Bună dimineața Noe, nu te-a încet încă apele multe, potopul tău?” Acesta este penultimul examen a lui Noe.

Ultimul examen a lui Noe (Gen. 8:13—14)

Acesta a fost cel mai greu. Dumnezeu este desăvârșit, de aceea vrea să-i facă și pe fi Săi desăvârșiți. Potopul trecuse. Pământul se uscuse, dar Noe nu mai primise nici un cuvânt de la Domnul. În cap. 8:13—14 vedem că Noe ridicase înveltoarea corăbiei, văzuse pământul uscat, dar n'a ieșit din corabie. A stat o lună și douăzeci și șapte de zile. N'a primit nici un ordin, n'a făcut nici un pas. Aici Noe apare ca unul dintre cei mai mari sfinți ai antichității. Noe știe că, pământul e sortit lui, totuși Dumnezeu nu a spus să-l ia în primire. A fost ușor pentru Noe să stea în corabie aproape un an, cât ține potopul, dar vai cât de greu este acum, după ce pământul s'a uscat complet. După ce a stat atât în corabie, să mai stea zădarnic aproape două luni. Poate vorbeau în familie, dar dacă Dumnezeu a uitat de noi? Ce întrebare ne la locul ei, dar care câți dintre noi n'au apăsări și gânduri că, Dumnezeu ne-a uitat în problemele cele mai arzătoare care trebuiau rezolvate de Dumnezeu de mult. Noi, tinerii să fim liniștiți, voi cei înalbiți nu vă turburați, căci Dumnezeu nu uită, El face tot lucrul la timpul cel mai potrivit, și nu uită niciodată. Acum Dumnezeu l-a eliberat pe Noe nu de potop, ci de corabia, pe care el și-a făcut-o. „Ieși afară din corabie”. Dumnezeu îl numește pe fiecare aparte. Lot ascultă, el s'a deprins cu ascultarea încât dacă cineva n'ar fi numit, n'ar putea să-l scoată din corabie. Numai după aceasta a putut primi legământul și binecuvântările pentru el și seminția lui. Ai trecut acest examen?

Fratele nostru Avraam

Blândul și umilul Avraam, om bun și după inima lui Dumnezeu numit și prietenul lui Dumnezeu, nu odată a fost scos din sărite de purtarea cu totul de neînțeles a lui Dumnezeu. Dacă ne-a întrecut în multe privințe Avraam, în privința aceasta însă suntem la aceeași înălțime, aceleași greutăți ale lui i-au produs dureri și izbucniri exact cum ne produc și nouă. Ce-mi vei da Doamne? (Gen. 15:2). Avraam își desface inima dureroasă înaintea Creatorului cărui vorbește, îi

sunpe toate apăsările și durerile lui. Dumnezeu îl ascultă și îi promite și mai mult. Totuși Avraam cât nu leșină de durere, pentru că Dumnezeu care-l iubește atât de mult, îl vizitează des, dar lucrează atât de încet în problemele lui de competență.

Diploma lui Pavel

Pavel a avut unul dintre cele mai grele examene. El stătea în cea mai mare universitate. A primit mântuirea pe drumul Damascului. A primit chemarea sa precisă: „Te-am ales din mijlocul norodului acestuia și din mijlocul neamurilor la care te trimit, ca să le deschizi ochii să se întoarcă de la întuneric la lumină și de sub puterea Satanei la Dumnezeu, etc.” Fapt. 26:18. Din cauza marelui săle însărcinări se retrage pentru trei ani, în pustul Arabiei. Galat. 1:17—18. Aici își cristalizează noua sa doctrină în legătură cu mântuirea, apoi pleacă acasă.

Știm, că după obiceiul timpului orice evreu, care se întorcea la Hristos era privit ca mort din familie, i se făcea serviciu de înmormântare așa, că era privit ca mort, dușman și păgân. Marele Saul, fruntea Sinedriului din Ierusalim, fost premiant al facultății teologice din Ierusalim, nădejdea și viitorul religiei pentru viitor stă acum caterisit excomunicat, lepădat de familie, prieteni și națiune în Tars. N'are legătură nici cu frații, dar ce e mai dureros, că n'are nicio călăuzire specială. Desigur face corturi într-o mahala a Tarsului. Pământul îl respinge, iar cerul nu-l iubează. Pavel nu spune niciodată nimic despre Tars, dar nici nu-l mai cercetează n'el salutare nu scrie vreunui din Tars, Aici a dat ultimul său examen când cerul era de plumb, iar pământul de aramă. Aici s'a născut, aici a fost topit, aici în șiroaie de lacrimi a lăsat zgura rea. Gândiți-vă bine, bine, a avut chemarea precisă, vedenii, dar n'a îndrăznit să facă un pas fără o călăuzire precisă, el a înțeles că Dumnezeu nu se grăbește, a înțeles că Dumnezeu în acest timp i-a pregătit terenul, l-a desfundat, i-a pregătit tovarăși, care l-au căutat și iubit. Dacă ar fi pornit puțin mai devreme, ar fi stricat, dacă ar fi mers mai târziu, ar fi greșit. Dumnezeu lucrează încet, sigur, dar nici când prea târziu. Incredete pe deplin în El, dacă ai fost scotit vrednic să ajungi la cel mai mare examen divin, când însăși Creatorul vrea să-ți imprime în viața marea diplomă de OM.

(Continuare în pag. 4-a)

„Când urmez învățăturile Tale, mă bucur de parcă aș avea toate comorile.” Ps. 119:14

MOMENTELE LIBERE

Clipele libere sunt pulbera de aur d'n drumul vieții, ele sunt comoara sufletului atunci, când ele sunt folosite și când prin ele ne zidim sufletele. Dacă fiecare tânără și tânăr ar înțelege valoarea mare a clipelor libere, s'ar ridica atunci un alt popor, care ar promite mult în binele noastre.

Clipele libere sunt cea mai înaltă școală, unde ne vom putea forma ca adevărați bărbați, adevărate caractere, elemente de onoare în împărăția Domnului. Întrebați oamenii mari din toate timpurile, când s'au format? Prin ce mijloace au ajuns ce au ajuns? Ei vor răspunde: „Noi ne-am format în școala clipelor libere.” Studiați pe George Stephenson, Benjamin Franklin, David Livingstone și alții, veți fi izbîți privind în viețile lor de felul cum au știut să folosească clipele libere, ridicându-se prin această educație deasupra contemporanilor lor.

Întrebați apoi tâlharii, hoții, vagabonzi și pe toți derbedeii ce umplu închisorile de motivul prezenței lor aici, și ei vor răspunde: „Am ajuns aici, adică, noi ne-am format tâlharii, ucigași și derbedei, în clipele libere.” Atunci am luat primul pahar cu alcool, atunci ne-am îmbătat pentru întâia oară, atunci am învățat minciuna, făcându-ne d'n ea principiu vieții, atunci am furat prima dată, etc., etc.”

Iată contrastul dintre două metode de a folosi clipele libere. Noi aici ne vom ocupa numai de profetul moral de ordin sufletesc al clipelor libere.

În această privință avem un exemplu viu în persoana Domnului Isus, încununat cu seninătate, cu zâmbetul pe buze, El folosește, precupește chiar și ultima clipă. Din acest punct de vedere ceilalți L-au urât, L-au dușmănit până la moarte, dar Isus le spune: „Tatăl meu până acum lucrează și Eu lucrez.” (Ioan 5:17). Nopți întregi Isus le-a folosit, în cadrul unor clipe libere, în reculegerea binecuvântată a rugăciunii.

Cât de mîrunat a știut Isus să folosească clipele libere!

Ucenicii sunt oboseți, ochii sunt îngreuiți de somn, Isus însă se roagă, ar vrea ca puținele clipe libere câte le mai are să le petreacă cu trei ucenici, care formau garda Lui personală, dar ei nu înțeleg valoarea acestor clipe, folosindu-le pentru ei, pentru corp, căci ei fiind oboseți dorm.

Căți creștini astăzi nu fac aceeași lucră ca cei trei ucenici, ei vreau să doarmă în momentele lor libere. E bine însă frate scump, când vei folosi clipele tale libere pentru cimentarea sufletului în le-

gătura ta cu Domnul tău, atunci vei simți cea mai mare binecuvântare.

Când binecuvântare vom avea folosind apoi clipele libere în cuvântul sfânt al Domnului, aici ne vom forma ca adevărați creștini. La picioarele Domnului ne câștigăm partea cea mai bună. Dacă veți să fi fericiți frațele meu iubite, atunci folosește toate clipele tale libere, nu în gânduri deșarte sau în alte lucruri ca lumea, folosește-le în așa fel, ca să poți crește sufletește până la statura unui adevărat creștin.

Într-o zi veni un băiat sărăcăcios îmbrăcat, dar foarte curat, porturului unei școli înalte, să-l lase să vorbească cu domnul director al școlii. „Poate dorești o bucată de pâine cu unt, atunci nu e nevoie numai decât să deranjezi pe domnul director.”

— „Dacă ași primi o bucată de pâine — zise băiatul — v-aș mulțumi, dar totuși doresc să vorbesc domnului director.” Copilul fu condus la bucătăria școlii, unde după o gustare și după cererea lui insistență, fu condus la director.

Directorul era în bibliotecă, unde era ocupat cu o carte groasă, ce o ținea în mâini și cetia cu mult interes.

„Domnule Director, acest copil vrea să vă vorbească.”

Nu știu cum s'a recomandat, dar după puține întrebări, directorul lăsă să-i cadă cartea din mâini și s'a apucat să-l studieze. Mirat de cunoștințele în toate domeniile l-a întrebat: „Unde și când te-ai pregătit?” „În clipele libere” — răspunse băiatul. D'n cauza sărăciei a fost nevoit să întrerupă școala, așa că a fost nevoit să muncească d'n greu tâmplăria pentru susținerea familiei, el cerea directorului să fie angajat ca tâmplar școlii, căci a și fost primit, dar atelierul lui a fost și camera de studiu, căci el a folosit clipele libere și mai departe, căci s'a inseris și a urmat școala particular, ajungând un om mare mai târziu.

Nu uitați că, Ap. Pavel spune: „Răscumpărați vremea...” folosiți toate clipele voastre libere pentru zidirea caracterului vostru. Dece să ascultați palavrănele unei societăți stricate? Dece să trăiți într'un mediu, stricat d'n cauza vicilor, a păcatelor? Ridicați-vă deasupra tuturor, voi tineri creștini, folosind toate clipele libere în studiul vostru adânc, în paginile Bibliei, ridicați-vă, fiți oameni de caracter, căci folosind toate clipele libere în probleme spirituale, veți ajunge vase de cinste, caractere de nădejde în biserica Domnului Isus. Tineri regăsiți-vă pe voi înșiși, regăsiți-vă pe câmpul de lucru.

unde sunteți chemați fiecare și atunci vom avea un tineret plin de viață, pentru orice lucru bun, un tineret care va depune cea mai frumoasă mărturie pentru Domnul și Mântuitorul.

OPREA GHEORGHE

Dumnezeu nu se grăbește

(Urmare din pag. 3-a)

Astăzi dimineață pela orele șapte un prieten și-mi spuse: Am fost în două locuri, după serviciu, cei ce cu mine toți au fost primiți, eu însă Dumnezeu de toți are grijă de mine să nu. Sunt descurajat și trist. În acul sufletului meu am prevăzut că Dumnezeu are pentru dânsul lucruri mai ri, servicii mai bune și poate o chemare deosebită. „Dumnezeu și-a oprit lucrul acesta pentru că are pentru d-ta altele mult mai bune, așteaptă puțin.

În clipele grele și neînțelese ale noastre, devenim vrăjmașii lui Iisus atunci fiecare ne întoarcem și alergăm grabnici la vechile și necredincioase noastre procedee și metode omenestii, rem pe Baraba, cerem sfaturi dela ne vechi, care ia locul d'vinului Mântuitor.

Urmăm cu bucurie și osanale pe Iisus totuși B-ruitor, dar fugim îngrozii și spăimântați de Hrisosul-Durerii. Ah, I-am rămânea credincioși și liniștiți asemenea împrejurări, legiuni de înne-ar sări în ajutor, ne-ar purta pe te, ca nu cumva să ne lovim. Nu Dumnezeu nici nu uită și nici nu părăște, ci numai desăvârșește, deaceia L-dă-L și binecuvîntează-L și multumesc-vă toate și pentru toate. Evrei 13:5. De cum nu ne putem mântui prin suferință tot așa nu ne putem desăvârși fără ferință.

Comori nepieritoare stau ascunse între scoarțele unei cărți bune. Recomandăm cu toată căldura cetitorilor noștri următoarele cărți:

Femeile N. Testament	20 l.
Femeia în slujba regelui	25 l.
Viața de familie în Biblie	35 l.
Istoria creștinilor	35 l.
Istoriile religioase	18 l.
Celălalt tâmplar	25 l.
Căuza călătorului	15 l.
Abecedarul creștin	10 l.
Datoria bisericilor	2 l.
Biruiră Evangheliei	4 l.
Înmormântat de viu	4 l.
Pâine din cer	20 l.

Se comandă contra ramburs la Depozitul de Literatură Arhiepiscopale B-dul Regele Ferdinand 65.

„Nădejdea pe care o avem ca o ancoră a sufletului”. Evr. 6:19

Moșteniri și daruri nemeritate

de Simion Cure

„O moștenire plăcută mi-a căzut la sorț, o frumoasă moște mi-a fost dată.” Psalm 16:6.

În urma neascultării de Dumnezeu, omenirea a devenit într-o situație de plâns. Când Domnul Isus a vorbit despre situația și starea ei, a fost silit să o asemene cu tragică pildă a fiului risipitor. Ap. Pavel la rândul său spune că era: „Fără drept de moștenire, străin, și fără Dumnezeu în lume”. (Efes. 2:12)

Într-adevăr cam ce drept de moștenire mai putea să aibe sârmana omenire când ea singură și l-a căleat în picioare și cum să nu fie străină când nu-și mai cunoștea Stăpânul, trăind departe de El și având chiar și acel curaj de a-L înlocui cu dumnezei creați cecece însemna cu adevărat că erau „Fără Dumnezeu în lume”.

Printre nenumărații necredincioși ai Vechiului Testament mai dăm și de unii credincioși cari au văzut prin credință că lucrurile și starea se vor schimba, că va veni un Mesia și atunci străinii vor fi primiți ca moștenitori și cecece sunt dușmani ai lui Dumnezeu prin El vor putea primi împăcarea. În această categorie de oameni s'a văzut și David, când a scris Ps. 16.

El a crezut și cunoscut programul lui Isus, iar binecuvântările aduse lumii de Trămisul Domnului l-au umplut și pe el de bucuria mântuirii. David a mai cunoscut apoi că toate darurile pe cari Dumnezeu le-a cinstit omenirii prin Isus, sunt gratuite și așa și este. Cine ar putea aprecia valoarea acestor daruri și potrivit cu ea să răsplătească Domnului? Nimeni. Ele (darurile) sunt ceva nemeritat și așa cum a spus David „Căzute la sorț”.

Printre cele mai importante primul este și acela că: „Tuturor celor ce l-au primit, adică celor ce cred în numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu. Au fost ei oameni buni dela începutul veacurilor, așa cum ne vorbește și Biblia, dar cu toate faptele lor bune și cu toate că credeau pe Dumnezeu, au rămas doar cu imitatorul nume de „Robul Domnului”. Chiar Iov, Noe și Moise n'au avut un nume și un drept mai deosebit. Isus însă spune: „Voi nu mai sunteți robi, ci vă numese prietenii mei”.

Se spune că un rege din vechime a avansat pe un soldat la gradul de ofițer pentru faptele lui de vitejie, spunându-i: „Să trăiești căpitane!” Din acel moment soldatul a intrat în rândurile ofițerilor. Ea n'avea școală de ofițer, nici nu s'ar fi așteptat el la așa ceva. Ceilalți ofițeri

l-au răs și îl goneau, dar el le-a spus: „Regele m'a făcut căptan”. Și dacă regele a spus așa, așa se întâmplă. Noi avem deci un nume scump și un dar nepretuit nu pentru că l-am meritat, ci pentru că ne a căzut la sorț și pentru că așa a spus Regele cerului.

Al doilea mare dar este acela de a fi recunoscut ca lucrător cu Dumnezeu.

Dorința Tatălui este ca toți fiii pierduți să se înapoieze la El. În acest scop întrebunțează deosebite mijloace și se folosesc de neînsemnatul sprijin a acelor cari cred în El. Oricât de neînsemnate ne-ar fi puterile și cunoștințele avem obligația de a munci fiecare la locul nostru.

Așa după cum nu e datoria noastră să lucrăm lucrul îngerilor, ei trebuie să-l facă ei, așa noi trebuie să știm și să credem că datoria noastră și obligațiile noastre nu pot fi îndeplinite de nimeni în locul nostru. Vorbind de timpurile noastre n'am auzit că undeva vreun înger a predicat pe Isus oamenilor, că ar fi ajutat pe orfani și săraci cu haine și mâncare, cu toate că aceste lucruri țin de bunul mers a Împărăției lui Dumnezeu pe pământ. Ele sunt îndeplinite de oameni simpli, cari au garanția împăcării cu Tatăl, și cari răspund la apelul său! Ei lucrează nu de slă, ci bucușoși de dreptul și privilegiul ce li s'au dat.

Darul de copil a lui Dumnezeu și de lucrător cu Dumnezeu însă, pare prea puțin. Mai ales că ei, copii și lucrători Domnului, nu sunt scutiți de durerile vieții pe pământ și au aceeași soartă ca și cei ce nu-L cunosc. Atunci unde și care este pricina de bucurie? Ea este începută cu darurile amintite mai sus adică copil și lucrător și se termină completată, fiind de al treilea drept nemeritat și care este dreptul de: Moștenitor cu Dumnezeu.

„Dacă numai pentru lumea de acum și pentru viața aceasta ne-am pus nădejdea în Isus, suntem cei mai nenorociți oameni din lume.”

Nici un rege pe pământ n'a oferit de bună voie tronul său cuiva. Contrar tuturorora Dumnezeu spune: „Cel ce va birui, va moșteni aceste lucruri. Eu voi fi Dumnezeuul lui și el va fi fiul Meu.” Ar fi o adevărată nemulțumire să fim răsplătiți aici pe această scoartă de pământ oricare ar fi răsplata Domnului. Trăim cu speranța că după cum ne bucurăm de cele două daruri amintite mai la început, le mai curând, fie mai târziu, vom avea fericea să ne bucurăm de moștenirea cu Domnul și Părintele nostru, acolo unde Fratele nostru cel mare lu-

crează pentru acest scop.

Fată de cele de mai sus, scumpul meu ești rugat, ca să faci un mic control asupra ta. Vezi dacă ți-a căzut și ție vreun dar și vreo moștenire la sorț. Ești sigur de dreptul de copil a lui Dumnezeu sau nu? Ești conștient în lucrurile tale, având în vedere că ești lucrător cu Dumnezeu și pe umerii tăi se rezină fie mai multă, fie mai puțină din sarcina și jugul lui Hristos. Dă-ți seama și nu uita că cecece vei sămăna aici, vei secera ca moștenire în cer. Fii deci plin de bucuria copilului, hărnicia lucrătorului și speranța moștenitorului.

POARTA DEZASTRULUI

„Prin familie se clădește sau dăstruge omenirea.”

Copii vor ajunge cecece se formează în sânul familiei din care fac parte. Dacă influența familiei va fi bună, ei vor ajunge oameni de folos societății, iar dacă ea va fi rea, nimeni nu se poate aștepta ca din copii aceștia să răsără oameni, pe

cari să se reazme viitorul și cari să rodească fapte mari și de valoare.

Familia e locul, unde prima dată copilul aude. Și cecece el aude aici, nu va uita o viață întreagă. Cuvintele dulci și spuse cu zâmbet sau l'pălul foros de fiară vor fi șoapte cari nu pier nicodată.

Familia e locul unde prima dată copilul vede. Și ochiul lui pătrunde adânc. Tablourile ce se vor întipări acum în minte, vor fi vii pentru toată viața. Ferice de familia în care se poate vedea armonie desăvârșită, înțelegeră și evlavie. Copii văd viața în legătură cu oamenii și văd și pe cea în legătură cu Dumnezeu.

Fii familia care să clădească. Căci o familie cu influență rea e poarta dezastrelor în omenire.

„Eu sunt ușa. Dacă intră cineva prin Mine, va fi mântuit”. Ioan 10:9

De vorbă cu tinerii

PILDA BUNĂ

In v'aza aceea noi avem diferite legături cu oști oameni. Avem fie prieteni, fie rude sau cunoscuți. Și de foarte multe ori aceea nu sună din cei întorși la Dumnezeu. Ei au ochi îndreptați — chiar dacă nu spun aceasta — spre noi cei ce credem în Isus și prin credință am dobândit mântuirea. Atârnă în mare parte de noi, dacă se vor întoarce la Dumnezeu sau nu. Ei se uită la noi, ne ascultă, cântăresc vorbele, faptele și pătrund în gândurile noastre.

De aceea, scumpi tineri, vă scriu vouă aceste rânduri și ași vrea foarte mult să vă fac conștienți de marele rol al pildelor voastre. Traiul vostru e ca „celatea zidită pe munte, care nu se poate ascunde.” Voi puteți fi un imbold pentru alții să vină la Hristos și puteți fi o piatră de poticnire.

Mă gândesc la voi tinerii credincioși din orașele, din satele și călunile țării noastre. Voi veți fi cinstea sau rușinea bisericilor noastre. Atârnă totul după felul vostru de viață.

Plata pentru bine și pedeapsa pentru rău va fi mare. De aceea ași vrea să vă dați seama de ce vorbiți, de ce faceți și de ce gândiți. Hristos și biserica are nevoie de voi, dar nu pentru rușine.

Iar ca să fiți o pildă bună, voi trebuie să fiți pocăiți, să credeți și să veniți la Hristos, la cruce, voi personal. Voi trebuie să aveți o convingere de ce credeți, să aveți experiența vieții de mântuire. Vrem să vedem în voi ceva mai mult. Acest lucru suntem siguri că-l vor și alții. Nu ne mulțumim că spunți o poezie sau să cântați un solo la programul tineretului. Acest lucru îl poate face oricine. Vrem vieți de oameni întorși la Dumnezeu.

Astfel de vieți sunt însă numai roadele unei predări absolute în mâna lui Isus. Când El e în inima voastră, veți fi sfinți pe pământ. Și până nu-l veți găsi pe Isus, până nu veți veni la El, în zadar încercați să trăiți o viață mai morală. Ne veți înșela poate pe noi, biserică, dar va fi de scurtă durată. Se va vedea la scurt timp că, e o sfortare cîmencască și nu rezultatul traiului lui Isus.

Deci, scumpi tineri, veniți la Isus și atunci știți că veți fi pilde bune. Atunci oricine va vedea în voi pe adevărații creștini și copiii ai lui Dumnezeu. A. P.

LUPTA PENTRU CREDINȚĂ

de DUMITRU BABAN

„Preaubiților, pe când căutam cu toți d'naud usul să vă scriu despre mântuirea noastră de obște, m'am văzut sălit să vă scriu ca să vă luptați pentru credință, care a fost dată sfinților odată pentru todeauna...” Ep. lui IUDA, vers. 3.

În toate domeniile vieții, în fața omului stă lupta, lupta pentru existență, lupta pentru a învăța carte, lupta pentru a învăța meserie, și s'ar putea spune ca toată viața noastră este numai luptă, din zorii zilei până în amurgul serii, nu este decât luptă și luptă.

În fiecare dimineață vezi copii, femei, și bărbați care mai de care zorind în direcția lui, la slujbă, la țară dela mic și până la mare cu toți aleargă din zori la lupta muncii, și seara oboseți de luptă depuși în cursul zilei se îndreaptă spre căminurile lor, cu speranța, ca în urma luptei de peste zi va veni și răsplata.

În domeniul credinței lucrurile se petrec la fel și pentru credință trebuie să ne luptăm. Credința nu se poate primi stând cu mâinile încrucișate, sau dormind. Domnul Isus Hristos în una din pildele Sale ne arată că dușmanul a sămănat neghina, când lucrătorii dormeau. Domnul a certat pe ucenici, când El se luptă în rugăcune în grădina Ghetsimani, iar ucenicii dormeau.

Multe greutăți întâmpină credinciosul, când merge pe calea credinței. Descurajări, că vede faptele unui frate sau soră, că nu este apreciat, etc. și atunci începe a se împiedeca în o mulțime de așa zise nimicuri și fără să vrea și să bage de seamă, omul își pierde credința lui, și zi cu zi dă înapoi până la un moment dat se pomenește că a ajuns de unde a plecat. Cauza este ușor de găsit, nu s'a LUTAT PENTRU CREDINȚĂ.

Am cunoscut cândva un fost credincios și l'am întrebat cum de a ajuns la aceasta stare rugându-l să fie sincer și să-mi spună. Și a început a-mi mărturisi: „Cunosc Calea Domnului de mulți ani, am luat parte activă în biserică, la cor și la toate îndatoririle bisericii, însă, într-o zi ce m'am gândit, că Duminica viitoare nu am să merg la biserică și nu m'am dus. În cursul săptămânii a doua, mereu îmi venea în minte că de mă voi duce la biserică, o să mă întrebe membrii că unde ai fost Duminică și e mai bine să nu mă duc nici de data aceasta. De teamă că mă va întreba de ce nu am fost Duminica trecută nu m'am dus și au trecut Duminica după Duminica și iată-mă în această stare am ajuns”.

Acesta exemplu este unul din multe altele că cineva ușor, foarte ușor poate să și piardă credința, dacă nu luptă pentru ea.

Dacă suntem credincioși, atunci trebuie să ne luptăm pentru credință, tre-

buc să depunem mari și multe sforturi în rugăcuni, în viața sfântă, în vorbire, în chibzuțe, în citirea Cuvântului lui Dumnezeu, în dărnice, în curățenie, în muncă regulată la Cuvântul Domnului, sprijinirea Evangheliei, etc. căci credința este cu neputința să ajungem la Dumnezeu, dar pentru credință trebuie să te lupti să nu o pierzi. Poetul nostru V. Măitaru spune: „Poți să pierzi averi și ranguri, — Bogății cu război și pace, — Dacă n'ai pierdut credința, — Că n'ai pierdut nimic.”

NOTIȚE DE CARNET

Astăzi m'am rugat mai mult decât altă dată, și am simțit o mai mare putere spirituală în mine. Ispitele au fost mai ușor biruite. Am avut o plăcere să stau de vorbă cu alții despre Isus.

Am citit mai mult în Biblie. Isaia 53 am văzut toată minunea Golgotei. Vai, ce orb am fost când trăiam în păcate! Acest capitol am citit de mai multe ori, dar nu vedeam ce am văzut astăzi. O mare parte au fost păcatele mele, și nu am știut! Eu mă credeam drept.

Nu știu de ce, dar astăzi îmi venea mereu să cânt. Ași fi vrut să mă iau la întrecere cu păsările din crâng. Inima mea sălta mare de bucurie.

E în amurgul serii. Am avut astăzi parte de multe binecuvântări. Dar, eu am lucrat puțin. Domnul meu prea puțin. Nu știu dacă din oamenii cu cari am stă de vorbă despre Isus, a fost vreunul convertit să vină la Isus. Faptele mele bune sunt puține. Trebuia să fiu mai înălțime. Dar în orice caz am avut mai mult progres în viața spirituală decât ieri.

Ispitele au fost mai mari, dar și eu eram mai tare. Am observat că Diavolul a încercat de mai multe ori să mă târască după

Munca

Munca șterge lacrimile cele mai amare. Munca panscăză rănilor cele mai adânci. Munca face ca plăcerile vieții să fie mai mult drag gustate.

Cel care nu muncește o gata să comită orice faptă rea.

Munca îndepărtează de noi pe cele mai rele: Plictiseala, viciul și sărăcia.

Cel care e mereu preocupat cu munca nu mai are vreme să se gândească la

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

Dela noi

A doua zi de Paște a avut loc în biserică baptistă d'n Sâmbăten, jud. Arad o frumoasă serbare, la care au luat parte frați d'n bisericele Cier, Mândraloc, Glogovă, Covășni și Micălaea. Programul a fost condus de fr. Gheorghe Lulușa, predicatorul cercului, iar d'n cuvântul Domnului au vorbit mai mulți frați. Pentru împodobirea programului au fost soluri, duete și poezii. A cântat corul din Micălaea.

* * *

Biserica baptistă d'n Săsciori, jud. Alba, a avut la 21 Aprilie, (a doua zi de Paște) o mare bucurie, având în mijlocul lor pe fr. Ieronim Schiau, predicatorul cercului. După masă s'a desfășurat o frumoasă serbare a tineretului. Au luat parte frați d'n mai multe comune. Programul a fost condus de fr. Ieronim Schiau și cu fr. Olteanu Ilie.

* * *

După doi ani și jumătate, în care timp biserica din Ipotești, Bucovina a fost închisă, în urma intervențiilor sigilul a fost rupt și frații au primit libertatea de a se închina Domnului. Din această cauză în ziua de 27 Aprilie biserica a avut o nespusă bucurie. Cuvântul Domnului a fost predicat de fr. Gh. Chibici, Mihai Bodnariu și Ioan Moscaliu.

* * *

A doua zi de Paște a avut loc biserica baptistă d'n Milcoveni, jud. Caraș o frumoasă evanghelizare ținută de fr. Gavriță Dunca d'n Jam, ajutat de fr. Pavel Babet. A cântat corul din Jam, condus de fr. Nicolae Sârbu. Au luat parte frați din jur.

* * *

Tineretul bisericii baptiste din Petriș, jud. Arad, a avut în ziua de 20 Aprilie a. c. o deosebită bucurie având un bogat program, împodobit cu poezii, duete, soluri și corul d'n loc. Programul a fost condus de fr. B. Popovici. Au mai predicat fr. R. Hotărâș, I. Șimândan și M. Marîncu. Corul a fost condus de fr. Șt. Popa. Au luat parte frați din Seliște și Corbești.

* * *

O mare bucurie au avut frații, societatea femeilor, fetele și copiii din biserica baptistă din Moldova Nouă, jud. Caraș și alte biserici din Clisură de sărbătorile Paștelor, când au fost vizitați de sora Fidia Popovici, misionară între femeile baptiste din România. Din cauza puținelor zile sora nu a putut vizita mai multe biserici d'n Clisură, cari așteaptă asemenea intruniri și servicii sfinte de mare înălțare sufletească.

Frații din Nădab, jud. Arad, au avut o mare bucurie cu ocazia vizitei tineretului din Zărand, jud. Arad. S'au delectat cu această ocazie poezii, dialoguri și a cântat corul d'n Zărand, condus de fr. Ioan Popa. Au predicat d'n cuvântul Domnului fr. I. Popa, Florea Curta, Sechel, Crișan și Covaci.

* * *

Fr. Ilie Mărza și Ioan Popovici au ținut în 27 Aprilie a. c. în Selște căsătoria religioasă a fr. Roman Crăinic d'n Dobra cu sora Elena Adam din loc. A cântat corul bărbătesc și cel mixt, conduse de fr. R. Popovici.

Dela alții

În ziua de 3 Aprilie la ora trei se împlinește șaptezeci de ani dela înființarea Societății misionare a femeilor baptiste d'n America.

Un grup de studenți creștini d'n China au făcut timp de cinci săptămâni o călătorie misionară. În această călătorie ei au contribuit cu predicile lor la întoarcerea mai multor suflete la Domnul. Astfel după predicile lor într-o școală de fete un număr de 120 fete s'au hotărât să se întoarcă la Hristos, dintre cari 113 au și cerut să fie botezate. În altă școală 98 de persoane au fost botezate și 212 au început să citească Biblia. Într'un orașel s'a făcut o discuție publică asupra credinței creștine, în urma căreia, convingându-se un număr de 300 persoane au cerut să fie botezate. În orașel sunt 800 de studenți, cari au o fanfară a lor și au venit cu muzica la apa botezului. În total, în timpul celor cinci săptămâni de misiune au fost botezate 500 suflete, au mai rămas 600 de prieteni și aproape 1000 de persoane s'au hotărât să citească Biblia.

DELA UNIUNE

Convocare

Simțindu-se absolută nevoie de a convoca comitetul Uniunii în sesiunea de primăvară, prin prezenta convocăm întreg comitetul Uniunii pentru zilele de 27, 28 și 29 Mai 1941, la București, în casa de rugăciune a Comunității creștine baptiste din B-dul Basarab Nr. 56 bis.

În ziua de 27 Mai a. c. trebuie să sosească toți membrii comitetului și să înceapă lucrările pe secțiuni, iar în zilele de 28 și 29 Mai a. c. se vor ține ședințele comitetului.

Chestiunile ce urmează a fi discutate și aranjate privesc interesele de ordin general ale cultului creștin baptist din România și sunt deosebit de importante. Astfel sunt rugați stăruitor toți membrii comitetului Uniunii să facă tot posibilul și să ia parte la această reuniune.

În speranța că Domnul ne va ajuta să ne întâlnim la data și locul fixat pentru a putea conlucra pentru cauza sfântă a împărăției Domnului Isus, Vă salutăm cu dragoste frățească.

Ai Dv. frați în slujba Domnului,

Președinte: IOAN SOCACIU

Secretar general:

M. DUMITRAȘCU

Caserta Uniunii

Confirmăm cu mulțumire, primirea banilor trimiși de frați, surori, biserici și comunități, la caseria noastră în luna Aprilie 1941.

UNIUNE. Bis. bapt. d'n Vrânuți lei 120, bis. bapt. d'n Răstoci-Arad lei 76, bis. bapt. Stăncea Cracolea-Dorohoi lei 200, bis. bapt. Caransebeș lei 444, bis. bapt. d'n Zlagna lei 181, bis. bapt. din Borlova lei 739, bis. bapt. din Vereciorova lei 205, bis. bapt. din Bolvasuța lei 350, bis. bapt. d'n Buchini lei 330, bis. bapt. d'n Iaz lei 36, bis. bapt. din Obreja lei 224, bis. bapt. din Ciuta lei 14, bis. bapt. d'n Vaislova lei 192, bis. bapt. d'n Glimboca lei 156, bis. bapt. d'n Vălișoara lei 350, bis. bapt. din Slatina-Nera lei 150, bis. bapt. din Amariu-Alba lei 200, bis. bapt. d'n Șiră-Arad lei 425, Partente Stoanescu din Secușig-Timș lei 68, bis. bapt. din Colentina-Ilfov lei 250.

MISIUNE. Vlad Gheorghe Păclșa-Alba lei 200, Vasile Buzdugan din Madei-Neamț lei 270, bis. bapt. din Cetate-Dolj lei 150, bis. bapt. Stoanosa lei 220, Soc. Femeilor d'n Petriș lei 500, Popa Ioan d'n Bătar-Bihor lei 60, Com. Baptistă Balaci-Teleorman lei 260, Soc. Fem. Bapt. din Seleuș-Arad lei 800, Matei Popovici și Iconia Popovici din Caransebeș lei 400, Crîstea Petru Caransebeș lei 400, Ana Marelescu din Caransebeș lei 300, bis. bapt. din Bărza lei 100, Gheorghe Tundrea d'n Coronini lei 200, Costache Simenau d'n Știubeni lei 500.

Casier: Prof. T. DARLEA Aleea B No. 10, Str. T. Speranța No. 152, București.

„Niciunul să nu gândească în inima lui rău împotriva aproapelui său”. Zah. 8:17

COȘULEȚUL CU MERE DE AUR

Dreptii din închisoare

Un prinț francez, fiind în vizită prin Germania, i s'a dat voie de împăratul Germaniei, ca, într-o vizită ce o făceau împreună la o închisoare, să elibereze pe un deținut, care va vrea el. Prințul se apropie de un comandant și îl întrebă ce a făcut de este închis? Acesta îi răspunde că nu a făcut nimic, că nu are nicio faptă pentru care să fie închis. Mergând mai departe, întrebă pe altul. Și acesta dădu un răspuns ca primul. Apoi întrebă pe al treilea. Și acesta răspunde că este ținut acolo pe nedrept. În fine, când era aproape să termine cu întrebările celor condamnați, se apropie de unul care stătea retras într'un colț al închisorii. Când acesta fu întrebat asupra vinovăției pentru care este condamnat și a ajuns acolo, răspunde: „Eu am făcut păcate mari, eu nu sunt pedepsit cum trebuia să fiu”. Prințul auzind aceste cuvinte chemă pe directorul închisorii și-i spuse să elibereze imediat pe acest om păcătos dintre cei drepti.

Așa face și Hristos, El mântuiește numai pe cei ce au păcate, iar celor drepti nu le poate face nimic. Tu ești un păcătos, sau un drept care nu are nevoie de Hristos?

Tabloul din casă

Un predicator povestește că în timpul unei misiuni a ajuns într-o casă, pe perețele căreia era atârnat un tablou cu cuvintele: „Eu și casa mea vom sluji lui Dumnezeu”. În momentul însă, în care predicatorul a intrat în casă i-a găsit pe ai casei certându-se și spunându-și cuvinte nepermise unui creștin și copil al lui Dumnezeu. Când a văzut marea deosebire dintre cuvintele tabloului și realitatea vieții, predicatorul le-a spus că e foarte bine pentru ei, ori să schimbe tabloul, ori să-și schimbe felul de viață. Altcum se săvârșește un păcat.

Nu cumva acelaș lucru se întâmplă și în familia ta?

Schimbarea modei

Cineva spunea că moda se schimbă pentru a se găsi cea mai frumoasă formă a îmbrăcămîntei. Și noi credincioșii Domnului ar trebui să luăm o bună învățătură de aici, adică să cautăm ca pozoaba noastră sfântă să fie cât mai frumoasă și cât mai bine și ușor de observat. Noi trebuie să tindem spre o cât mai mare sfințenie, la o viață cât mai desăvârșită.

Munceste! Ești dator a-ți câștiga existența vieții prin muncă. Trândavii sunt parazii, hoți societății.

Proclode

Fratele Gheorghe

Într-o biserică era un frate cu numele Gheorghe. Acesta într-o zi se duse la predicator și-l rugă să-i dea și lui o slujbă în biserică, în care să lucre și el ceva. Predicatorul mirat de această cerere se gândi, și apoi îi spune că tocmai nu e nimeni care să curețe biserica. Fratele Gheorghe bucuros acceptă slujba de curățitor, măturător al bisericii.

Peste câteva timp biserica era atât de curată cum nu a mai fost înainte. Fratele Gheorghe făcea totul ca pentru Domnul.

Într-o zi predicatorul trecu pe lângă biserică, și observă că cineva e înăuntru. Nimeni afară de el și de fratele Gheorghe nu avea chea bisericii. Când ajunsese acolo, deschide încet ușa, se uită înăuntru dar nu a văzut pe nimeni. Ascultând auzi un glas dintre bănci, care semăna a rugăciune. Era glasul fratelui Gheorghe care se ruga cu atâta căldură. „Doamne aici pe acest scaun, Duminică se va așeza un om poate nemântuit”. Te rog Doamne, fă Tu ca aici în Casa Ta, pe acest scaun să pr-mească și să înțeleagă Evanghelia Ta. Nu-l lăsa să se scoale și să plece de aici tot nemântuit.

Lucrează Tu Doamne cu Duhul Tău în inima omului care va sta aici, sădește-i Evanghelia în inimă și să înflorească în viață, adu-l la Tine și mântuiește-l. „Așa se ruga fratele Gheorghe dela scaun la scaun. Predicatorul a stat lângă ușă și l-a ascultat. Apoi a ieșit încet pe ușă și a plecat.

A doua zi din nou predicatorul avea să treacă pe lângă biserică și a observat că iarăși e cineva înăuntru. Se duse și acum să vadă și nu i-a fost din nou mirarea când după ce a intrat în biserică nu a văzut pe nimeni, ci a auzit o voce rugându-se. S'a uitat printre scaune, dar nu a zărit pe nimeni. După voce a cunoscut că fratele Gheorghe era acum la amvon. Acolo se ruga cu mai mult foc cu mai multă ardoare. „Doamne, de aici fratele predicator va predica Duminică Evanghelia Ta. Te rog dă-i multă binecuvântare. Întrebuințează-l cât mai bine pentru întoarcerea celor pierduți la Tine. De aici el va vorbi în numele Tău oamenilor pierduți, deaceia fă ca el să-i călăuzească la crucea dela Golgota și acolo să primească mântuirea. Lucrează Tu cu predica lui în inimile oamenilor!”

Duminica s'a întâmplat în biserică o minune. Biserica era plină de oameni veniți să asculte Evanghelia. Predicatorul a predicat mai bine ca oricând, lucrarea Duhului sfânt a fost mai bine simțită ca altă dată, și la apelul predicatorului un mare număr de oameni s'au predat Dom-

nului. S'a petrecut astfel una din cele mai mari treziri.

Nimeni însă nu știa secretul acestor treziri spirituale. Toată atmosfera plină de binecuvântare era din rugăciunile fratelui Gheorghe.

Nu ai vrea să fii și tu în biserică ta astfel de membru și lucrător?

Un sfat bun

Dupaty sfătui pe unul din prietenii astfel: Florian mai bine să suferi nedreptate, decât să o faci. Nu te lăuda cu înalta ta înaintea unui om bolnav și averea ta înaintea unui om sărac. La oamenii învidioși și răutăcioși să te insulle și să te vorbească de rău proștilor să îi crează. Tu cu conștiință trează și senină, fă-ți dator'a și merge înainte.

Smochinele din Grecia

Despre Xerxes, regele Persiei, spun istoria că gustând smochină din țara Greciei, i-a plăcut atât de mult dulcea și gustul ei încât s'a jurat că nu va mânca decât smochine grecești. A poruncit imediat cu război contra Greciei și a cupat-o.

Această istorie e plină de înțeles de hovanese pentru noi credincioșii. Impărăția lui Dumnezeu este o nespusă dulceață sufletească. Cel ce a gustat această dulceață nu mai dorește să se hrănească cu altceva. Și ceva mai mult face tot ce îi stă în putință spre a câștiga această Patrie. Pentru a dobândi această Patrie noi trebuie să dăm războiul sfânt contra tuturor pornirilor și poftelor păcătoase din noi. Experiența dulce a vieții de mântuire e atât de plăcută că orice cine care gustat-o luptă și biruiește.

Ai gustat tu din dulceața vieții de mântuire?

Strigătul

O ceață de copii se juca la malul mării. Unul dintre ei mântuind prea adânc în mare, fu luat de valuri și era în primejdie de a se ineca. Cealaltii copii erau prea slabi spre a-i sări în ajutor. Făcându-și altceva. Strigară cu toți după ajutor. La strigătul lor, alergară îndată câțiva oameni și-l salvară pe cel primejdit. Această întâmplare e foarte grăitoare pentru noi copii Domnului. Adeseori noi vedem că, în jurul nostru e cineva în primejdie să fie pierdut și nu avem puterea să-l salvăm, să facem ca copiii să strigăm din toate puterile după ajutor. Domnul din cer auzind strigătul rugărilor noastre, va trimite lucrătorii săi. „Rugați pe Domnul secerișului să-și trimită lucrătorii Săi.”